

Marathons
Frances - Marie Uitti

15 juni 1984: Amsterdam
Nieuwe Kerk
21.30 uur

VIOMARALONCELLOTHON

door

FRANCES-MARIE UITTI

Frances-Marie Uitti verleende en verleent haar medewerking aan vrijwel alle festivals van naam, zoals de Biennale van Venetië, het Teatro-Musica in Rome, Festival Nieuwe Muziek in Middelburg, Nieuwe Muziek Festival in De IJsbreker en het Holland Festival. Tournees door Europa en Amerika brachten haar op vele podia.

Er zijn om het uur korte pauze's.
Het publiek wordt verzocht zich uitsluitend tijdens die pauze's te vertreden.

s.v.p.: niet fotograferen en geen cassette-recorders aanzetten.

PROGRAMMA

21.30 uur

Salvatore Sciarrino	Due Studi (1976)
Joel Chadabe	From the 14th On (1973) **
Ronald Halier	Uitt(particolare) (1980) **
Earle Brown	December 1952 (1952)
Giacinto Scelsi	Ygghur (1964) **
Bernd Alois Zimmermann	Vier Kurtz Studieren (1970)
F.M. Uitti	Ricercar (1984)

22.30 uur

John Cage	Etudes Boreales (1979) **
Iannis Xenakis	Nomos alpha (1966)
Sylvano Bussotti	Variatione per Violoncello (1979) **
Bernd Alois Zimmermann	Sonata (1964)
F.M. Uitti	Chorale (1984)

23.30 uur

Iannis Xenakis	Kottos (1977)
Robert Moran	Après midi du Dracula (1968) **
Giacinto Scelsi	Voyages (1972) **
Klaus Huber	traspositio ad infinitum (1976)
Louis Andriessen	La Voce (1981) **

00.30 uur

Karlheinz Stockhausen	Aus den Sieben Tagen (1968)
Boudewijn Buckinx	O Cello Mio (1982) **
Heinz Holliger	Chaccone (1976)
Tom Johnson	Rational Melodies (1981) **
Sharon Kanach	Stone 3 (1982) **
Luciano Berio	Les Mots sont Alles (1976)
F.M. Uitti	Chorale (fine)

** opgedragen aan F.M. Uitti

N.B. Het is mogelijk dat er enkele niet in het programma vermelde improvisaties worden gespeeld, u kunt ze herkennen aan het violette licht.

licht en geluid: Ole Ørsted
electronische apparatuur: Stichting STEIM

Frances-Marie Uitti

Haar voornaam is frans, de familienaam komt uit Finland, maar ze is een Amerikaanse die vaak in Nederland verblijft omdat ze van ons land houdt: Frances-Marie Uitti.

Ze studeerde in de Verenigde Staten bij Leslie Parnas en George Neikrug en in Europa bij Radu Adulescu en André Navarra. Haar vader was een amateurmusicus, die zich zelf viool had leren spelen en toen ze twee, drie was en Beethovens Frühlings-sonate hoorde, was ze verloren, ze wilde ook viool spelen.

Maar haar vader haalde haar over cello te leren, want dat konden ze beter in hun familietrio gebruiken. Toen ze met cello begon, ontstond vrijwel meteen 'een ongelofelijke liefdesaffaire met het instrument', zoals ze vertelt in een interview met Het Parool, waarin ze zich tevens lyrisch uitlaat over de Nieuwe Kerk als een 'hemels' gebouw met een prachtige akoestiek en zegt:

'Het is heel bijzonder, dat ik alleen en zo lang in die kerk kan zijn. Ik ga met de klank van het gebouw werken. Ik maak ook een stuk waarin ik de echo en de resonans in het gebouw gebruik. Ik wil ook wat doen met het barokke gevoel dat je in de kerk krijgt. Het kan ook best dat ik ineens uit de 20ste eeuw stap en er een sarabande van Bach tussendoor doe, want dat klinkt zo prachtig in de kerk. Ik houd ervan te werken met de ruimte die ik krijg. Ik wil daar iets spannends mee doen.'

Zo zal ze ook gebruik maken van licht-effecten, waarvoor een eigen 'hele bijzondere' technicus uit Kopenhagen Ole Ørsted, overkomt en ze werkt met elektronische apparatuur.

Haar repertoire bestaat uit werken voor cello - solo en vooral extreem moeilijke composities, die het uiterste aan uithoudingsvermogen vragen, behoren tot haar specialiteit. Ze heeft nieuwe technieken ontwikkeld voor het cello spelen, waaronder het spelen met twee strijdstokken in één hand, een techniek die het haar mogelijk maakt 'in mijn eentje meerstemmig te spelen'. Geen wonder dan ook dat heden-daagse componisten als Sylvano Bussotti, Louis Andriessen, Michael Finnissy e.a. werk aan haar opdragen.

Ze is zelf een begaafd componiste, die - uiteraard - bij voorkeur voor cello schrijft.

